

[Thomas Pedersen.]

man den, og kommer man op paa et meget stort Forbrug, ja, saa faar man den omtrent gratis. Se, saaledes er Forholdet, og derfor er Talen om, at de, der fraadser, skal have Lov til at betale, fuldkommen ud i det blaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Præstø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Præstø A.): Min Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen om, at skulde der overhovedet udskrives indirekte Skat, var det rimeligt, at den kom til at ramme Ting, som i nogen Grad kunde kaldes Luksus, havde Relation til den Stilling, Venstre indtager over for den indirekte Beskatning i Almindelighed. Hjemme hos os er Forholdet det — og det gælder mange Byer —, at der er ingen Ned-sættelse i Prisen for dem, der bruger meget; de, der brugen meget, de, der med andre Ord fraadser, maa betale. En anden Ting er, at man, naar Talen er om Erhvervene, har en Skala — det har vi ogsaa hjemme hos os —, hvorefter Prisen bliver lavere, jo mere der bruges, for at animere de paagældende til at bruge det mest mulige. Det er i øvrigt rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen siger, at ethvert Byraad har Ret til at bestemme, om de vil have denne Ekstraskat, hvis det overhovedet kan kaldes en Ekstraskat — det er en Sag, man kan diskutere. Vi maa jo huske paa, at Byraadene maa sørge for at konsolidere Værkerne paa den Maade, at man opsamler Kapital for at kunne imødegaa Vanskeligheder, for at kunne erhverve nye Maskiner og navnlig for at kunne klare Pensionsproblemet. Det er i alt Fald Forhold, der gør sig gældende hjemme hos os. Der er rundt om i Byerne kun Tale om Elektriciteten, idet Vand- og Gaspriserne vist ligger saadan, at de knap og nap kan dække Udgifterne.

Formanden: Da ikke flere har begæret Ordet, er Forhandlingen sluttet.

Korsgaard: Jeg har for længst bedt om Ordet.

Formanden: Jeg beder undskylde, at jeg ikke erindrede, at det ærede Medlem har bedt om Ordet for et Øjeblik siden.

Korsgaard: Ja, det maa jo hjælpe til, at man ikke faar for store Tanker om sig selv, naar det kan gaa en paa den Maade, at man bliver helt glemt. Jeg ihukommer den højtærede Ministers Ord til det ærede

Medlem Hr. Edvard Sørensen om, at det skulde man vogte sig for; men mon det ærede Medlem er den eneste, der har deltaget i denne Debat, der skulde vogte sig for at faa for store Tanker om sig selv? Jeg behøver altsaa ikke at være bange for det, efter at Formanden helt har glemt mig.

Den højtærede Minister siger, at han ikke har sagt, at der ingen ødsle Kommuner var. Det forekommer mig, at hvis man sammenholder det, Ministeren sagde, med mine Bemærkninger, maa man faa ud af det, at Ministeren ikke er Jyde, naar det gælder at forstaa, hvordan i hvert Fald ikke faa Jyder udtaler sig; ellers vilde han sikkert være klar over, at jeg naturligtvis ikke benægter, at Ministeren sagde, at der kunde være Kommuner, der var ødsle, men i Praxis betyder det ingenting. Det var ogsaa det, Ministeren sagde i anden Omgang, og det er det, det kommer an paa; Ministeren siger i Virkeligheden, at stort set er alle Kommuner saa økonomiske, som de efter Omstændighederne kan være, saa naar de sidder skidt i det, er det ikke deres egen Skyld. (Afbrydelse). Ja, der ser man, der er en, der er endnu klogere end Ministeren, han er *helt* sikker paa, at det er rigtigt. Det tror jeg nu altsaa ikke.

Hvad angaar dette, om jeg har Sympati eller ikke for Det radikale Parti, vil jeg sige, at jeg kan være uenig med et Parti, og endda til en vis Grad have Sympati for det, men jeg kan ikke fordrage, naar et Parti handler stik imod sit Program. At Socialdemokratiet efterhaanden har optaget den konservative Politik med Hensyn til Beskæftigelsen, det kan paa sin Vis være ubehageligt, fordi de gør det paa en daarlig Maade, men at de ogsaa faar noget godt ud af det, maa jeg erkende. Men at Det radikale Parti skifter med Frihed og saa alligevel i den Situation, hvori vi befinder os, gaar ind for Tvang, ja, det gør, at jeg ikke kan have Sympati for dette Parti, særlig ikke nu.

Endelig med Hensyn til Ministerens egen Person, hvor kan han dog tro, at jeg ikke skulde have den dybeste Sympati for ham? Man kan dog virkelig ikke tro, at et blot nogenlunde godt Menneske ikke vilde have Sympati for en Mand, det næsten altid gaar skidt. Naar man tænker paa, hvorledes Ministeren har kludret med Tingene, hvorledes han, skønt han sikkert har gjort sig de største Anstrengelser, er kommet saa daarligt fra det, hvor kan man dog saa andet end have den største Sympati for ham? Det har jeg virkelig ogsaa. Jeg vil haabe for min egen Skyld, at det ikke skulde